

Tổ khối 2

Đọc mở rộng về đồ vật & con vật

Bí mật về những chiếc đồng hồ

Những người luôn ưa chuộng mang trên mình những chiếc đồng hồ đắt tiền là người luôn coi trọng thời gian và có phong cách làm việc khoa học. Vì vậy họ cũng là người luôn được quý trọng trong bất cứ cương vị nào của đời sống. Những chiếc đồng hồ có pha chút tinh nghịch giúp bạn trở nên yêu đời và lạc quan đôi khi cũng là tính cách trẻ thơ. Người ưa chuộng những gì quá khứ sẽ sắm cho mình một chiếc đồng hồ có các đường nét cổ điển, hoạt động bằng số La Mã. Hiện nay có nhiều loại đồng hồ đeo tay được có thiết kế phá cách là không có số. Những người thích loại này chứng tỏ mình là người có tính sáng tạo và chủ động trong cuộc sống. Tính cách giản dị và luôn coi mọi thứ diễn ra nhẹ nhàng đưa bạn quyết định chọn mua những chiếc đồng hồ điện tử đơn giản. Đồng hồ đeo tay có nhiều chức năng cần thiết đối với cuộc sống hàng ngày. Ngoài công dụng để theo dõi giờ giấc, đồng hồ còn thể hiện tính cách của bản thân giúp bạn trẻ trung và năng động hơn.

Sưu tầm

Kim cương và đá cuội

Tại một đồng đá bên đường có một viên kim cương và một viên đá cuội đã nằm ở đó nhiều năm. Bỗng một hôm, một cửa hiệu châu báu phát hiện ra viên kim cương đó, viên kim cương quý báu cuối cùng cũng được nhặt lên mang về kinh thành để dâng tặng nhà vua. Nhà vua rất thích viên kim cương này, khám nạm nó rồi đính lên vương miện.

Đá cuội sau khi biết chuyện kim cương có được vinh quang đó thì vừa ngưỡng mộ, vừa đố kỵ. Đúng lúc đó có một người nông dân đi vào kinh thành, đá cuội khẩn cầu ông ta hãy mang nó theo cùng biết đâu nó có thể gặp vận may.

Thế nhưng không ngờ rằng, đá cuội vừa vào thành không lâu đã bị một người công nhân làm đường nhặt lấy, vứt nó vào trong một đồng đá khác bên đường. Nó buồn bã khóc lóc, những hòn đá bên cạnh an ủi nó rằng: “Có gì đáng phải buồn chứ? Sau này chúng ta sẽ lát lên những con đường tuyệt đẹp, biết bao nhiêu người nhờ chúng ta để đi đến những nơi cần đến, như thế không phải là một việc rất tuyệt vời sao!”

Đôi dép

Hai chiếc dép là đôi bạn chơi với nhau rất thân. Không biết chúng chơi chung từ bao giờ, chỉ biết từ rất lâu, lâu lắm rồi.

Một hôm, Dép Trái nói với Dép Phải:

- Bạn Dép Phải ơi, bạn có thấy là chúng ta đẹp đôi lắm không?
- Ừ, thì mình có đôi có cặp, lại sạch như thế này mà không sạch sau được. – Dép Phải trả lời.

Dép trái than thở:

- Không hiểu tại sao cậu chủ của chúng ta cứ lộn tôi với bạn hoài. Cứ mỗi lần mang dép vào thì y như rằng tôi phải chịu cảnh đau đớn vì cái ngón chân của cậu chủ đâm vào tôi hoài. Dép Phải tiếp lời:

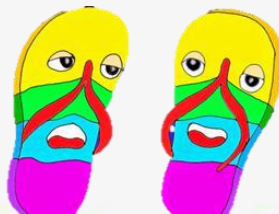
- Còn tôi, phải chịu đựng sự ở dơ bẩn của cậu chủ nữa chứ. Mỗi khi đi chơi về, cậu chủ không chịu rửa chân, cứ thế mà mang tôi vào. Ôi, thật đáng sợ làm sao!

- Vì vậy, tôi với bạn thật không may khi gặp cậu chủ như thế này! – Dép Trái nói.

Dép Phải cười và nói:

- Phải chi cậu chủ của chúng ta chịu khó giữ vệ sinh cho đôi chân sạch sẽ thì chúng ta cũng được sạch lây thôi.

- Ừ, và còn phải biết nhìn xem tôi và cậu, ai mới đúng là ở chân nào thì hay biết mấy bạn nhỉ!

Cuốn sách của em

Mỗi cuốn sách có một tên gọi. Tên sách là hàng chữ lớn ở khoảng giữa bìa sách, thường chứa đựng rất nhiều ý nghĩa. Qua tên sách, em có thể biết được sách viết về điều gì.

Người viết cuốn sách được gọi là tác giả. Tên tác giả thường được ghi vào phía trên của bìa sách. Nơi các cuốn sách ra đời được gọi là nhà xuất bản. Tên nhà xuất bản thường được ghi ở phía dưới bìa sách.

Nơi các cuốn sách ra đời được gọi là nhà xuất bản. Tên nhà xuất bản thường được ghi ở phía dưới bìa sách.

Phần lớn các cuốn sách đều có mục lục thể hiện các mục chính và vị trí của chúng trong cuốn sách. Mục lục thường được đặt ở ngay sau trang bìa, cũng có khi được đặt ở cuối sách. Mỗi lần đọc một cuốn sách mới, đừng quên những điều này em nhé.

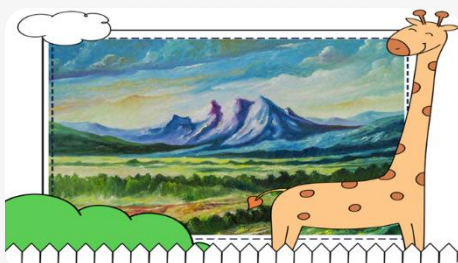

Họa sĩ hươu

Hươu cao cổ là một họa sĩ nổi tiếng trong rừng. Mỗi bức tranh của nó đều vẽ rất đẹp. Một hôm, Hươu cao cổ cầm một chiếc bút vẽ đặc biệt, kiễng chân, ngẩng đầu, vẽ mây trắng trên trời thành màu đen kịt, đen hơn cả mây đen. Sau đó, nó lại vẽ ngọn núi xanh ngắt, rồi tô màu xám, tất cả là cây đều được tô màu vàng khô, giống như những chiếc lá vàng bị gió mùa thu thổi xuống.

Những bức tranh khiến các bạn động vật không vui tẹo nào. Thế là họa sĩ Hươu cao cổ rửa sạch cây bút vẽ, vẽ mây trên trời màu trắng xốp, những dãy núi màu xanh ngắt, lá cây màu xanh non, tất cả sáng bừng trở lại, tràn đầy sức sống...

Sau khi họa sĩ Hươu cao cổ vẽ rất nhiều bức tranh đẹp, nó mở một cuộc triển lãm trong rừng với chủ đề là: "Đẹp thiên nhiên đẹp hơn!". Rất nhiều các bạn nhỏ đến tham gia buổi triển lãm, Thỏ con, Nhím con và Sóc con cũng đến. Chúng vừa ngắm tranh, vừa hát lời ca ngợi: Họa sĩ Hươu cao cổ đúng là một họa sĩ thực thụ trong khu rừng của chúng ta!"

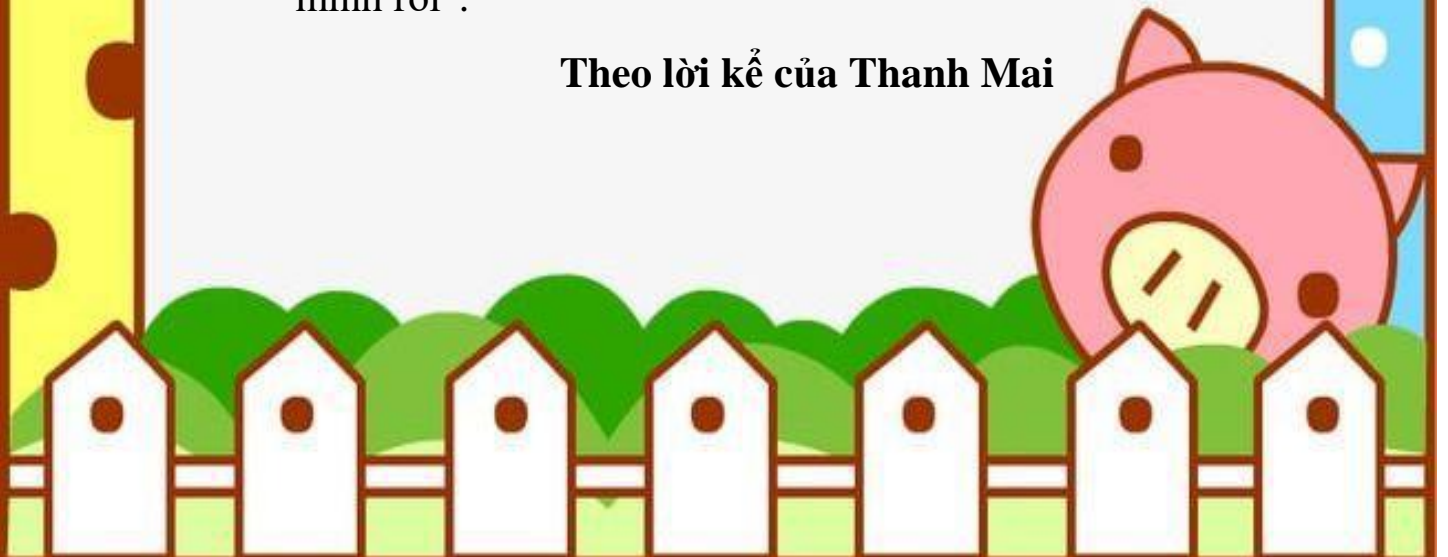

Rùa con tìm nhà

Có một chú rùa con, vừa mới nở được mấy ngày đã vội vàng đi tìm nhà của mình. Thấy tổ ong trên cây, tưởng đó là nhà của mình, Rùa Con vươn cổ lên hỏi: "Có phải nhà của tôi đây không?". Nhưng đàn ong bay túa ra làm Rùa Con sợ quá, thụt cổ vào nằm im như chết. Sau đó Rùa bò tới chân một bức tường. Thấy hang chuột, Rùa Con định chui vào thì một chú chuột ngăn lại: "Đây là nhà của chúng tôi. Không phải nhà của bạn đâu, Rùa ạ". Trông thấy dòng sông nhỏ, Rùa nghĩ: "Có lẽ nhà mình ở dưới nước". Thế là Rùa nhảy xuống sông. Bơi được một quãng ngắn, Rùa con đã mệt đứt cả hơi, đành bò lên bờ. Gặp ốc sên, Rùa lại hỏi: "Bạn có biết nhà tớ ở đâu không?" Ốc sên trả lời: "Ôi! Bạn hãy nhìn tớ đây rồi hãy nhìn lại lưng mình mà xem". Bây giờ Rùa con mới quay đầu nhìn lại cái mai của mình. Rồi vừa tủm tỉm cười vừa nói với ốc sên: "Cảm ơn bạn nhé! Nhờ có bạn mà tớ đã tìm được nhà của mình rồi".

Theo lời kể của Thanh Mai

Em có xinh không?

Voi em thích mặc đẹp và thích được khen xinh. Ở nhà, voi em luôn hỏi anh:

- “Em có xinh không?”. Voi anh bao giờ cũng khen: “Em xinh lắm!”

Một hôm, gặp hươu, voi em hỏi:

- Em có xinh không?

Hươu ngắm voi rồi lắc đầu:

- Chưa xinh lắm vì em không có đôi sừng giống anh.

Nghe vậy, voi nhặt vài cành cây khô, gài lên đầu rồi đi tiếp.

Gặp dê, voi hỏi:

- Em có xinh không?

- Không, vì cậu không có bộ râu giống tôi. Voi liền nhổ một khóm cỏ dại bên đường, gán vào cằm rồi về nhà. Về nhà với đôi sừng và bộ râu giả, voi em hớn hờ hỏi anh:

- Em có xinh hơn không?

Voi anh nói: - Trời ơi, sao em lại thêm sừng và râu thế này? Xấu lắm!

Voi em ngắm mình trong gương và thấy xấu thật. Sau khi bỏ sừng và râu đi, voi em thấy mình xinh đẹp hẳn lên. Giờ đây, voi em hiểu rằng mình chỉ xinh đẹp khi đúng là voi.

Đặc điểm về mắt của loài mèo

Nếu so với kích thước của cơ thể mình thì mèo sở hữu đôi mắt to nhất so với các loài động vật có vú khác. Nhiều chú mèo không có lông mi. Chúng có thể nhìn rõ gấp 6 lần so với con người khi ban đêm và chỉ cần 1 phần 6 độ sáng so với con người do một lớp tế bào phản xạ hấp thụ ánh sáng. Những nghiên cứu gần đây cho thấy loài mèo có thể nhìn thấy màu xanh dương và xanh lá cây, nhưng cũng có tranh cãi cho rằng chúng cũng có thể nhìn thấy màu đỏ. Đôi mắt lồi giúp chúng có góc nhìn tốt hơn chúng ta. Bên cạnh đó, chúng cũng có tầm nhìn ngoại vi rất tốt. Đó là lý do tại sao tầm nhìn của chúng có thể lên tới 185 độ. Tất cả những đặc điểm trên đều là lợi thế đối với các loài vật vừa là kẻ săn mồi vừa là con mồi trong tự nhiên. Mèo có đầy đủ mí mắt bên trong hoặc màng mắt để nhấp nháy. Mí mắt này giúp bảo vệ mắt của chúng khỏi bị khô cũng như bị tổn thương. Khi chú mèo bị bệnh, mí mắt sẽ thường khép lại một phần khiến người quan sát có thể nhìn thấy.

Sưu tầm

